

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any I. Núm. 33

Girona, dimecres, 23 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

Escolteu cada vespre a les 22 h. des dels micròfons de Ràdio Girona, les emissions del diari parlat L'ESPURNA del P.O.U.M.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Que ningú s'atreveixi a parlar en nom d'uns sindicats, el parer dels quals ni tan sols s'ha consultat

El problema de la coeducació

La vella pedagogia només tenia mots de censura pel problema de la formació simultànea, d'ambdós sexes. Profetitzava ulteriors perills que acabarien amb la moral i les bones costums del poble. Pocs eren els qui argumentaven tenint en compte les necessitats del futur home; tots admetien el probable perill en l'aspecte sexual. I els reconeixien, sens haver passat per l'experiment. Llur tesi constituïa simplement una hipòtesi. Hipòtesi que no podem aprofitar nosaltres, perquè són moltes les generacions formades sota la tutela dels clàssics convencionalismes i havem ja format opinió de les mateixes. Els vells sincers ens confessen que la donzella d'aquell temps sentia tan clar l'impuls de l'instint, com la jove d'avui dia. I afegeixen que, d'acord amb les exigències de l'època, la dona s'emboïllava amb la hipocresia o el delicté. La naturalesa no ha canviat; tampoc han canviat, doncs, les relacions entre els sexes. Si l'educació ha pogut modificar-les, en el sentit de donar-les més moralitat, més noblesa, no correspon, certament, el mèrit, a l'educació que preconitza la pedagogia medieval, sinó a la moderna, a la nostra. Els assaigs que s'han fet en el temps actuals, de coeducació, de cap manera confirmen la vella tesi. Tot el contrari: el noi s'acostuma a considerar la companya, l'amiga. La dona no serà, per a ell, instrument de plaer. Serà el seu propi complement.

La nova pedagogia s'amotilla a les concepcions de la vida moderna. És fruit de la mateixa. La nova pedagogia no solament té mots de simpatia per a la coeducació, sinó que la imposa com a postulat primordial per tal d'acabar amb perniciosos prejudicis i amb lamentables equívocs. I fonamenta llur autoritat en l'experiència que ens brinden moltes escoles.

Hi ha encara qui dubta dels fruits d'aquest sistema i que tem llurs conseqüències. Hem escoltat mares que vénen a insinuar-nos la conveniència de separar els nois de les noies... Es queixen perquè llurs filles, ja un xic crescudes, són a voltes molestades per la brusca impertinència dels vailets... Nosaltres diem a aquestes mares que tots aquests inconvenients són fatal resultat del règim irracional que encadenava l'espontaneïtat del nen i que el mantenia al marge dels seus propis interessos.

Sabem que per via de la coeducació assolirem salvar aquests obstacles i que molt aviat serà un fet general el respecte i la comprensió mútua, dels sexes. — GRACIETA.

La campanya difamadora realitzada pel menxevisme contra el P.O.U.M. serà, indubtablement, una de les pàgines més vergonyoses que haurà registrat la història dels pobles.

Hom no arriba, fins i tot, a capir els mòbils autèntics que puguin inspirarla.

Llançar grolleries és sempre impúdic; però, arrebassa el comble de la paciència i de la tolerància oir-les de llavis dels personatges responsables i dels partits que pretenen gaudir d'una certa sensibilitat revolucionària.

Una cosa és la crítica serena, raonada i creadora, i l'altra, la censura sistemàtica, la tossuderia despitada i el servilisme a ultrança. El nostre partit, genuïnament bolxevic, ha encarrilat sempre la seva oposició per la via ampla de l'interès suprem de la classe treballadora. Som marxistes i el nostre deure capital és no amagar mai la veritat per crua que sigui, malgrat el dir-la ens guanyi enemistats de capitells honorables, ens costi impopularitats momentànies i ens valgui anatemes sanguinàries.

Mai, però, no caurem en la trampa que se'ns ofrena.

A la injúria, contestarem amb la solidesa de les nostres consignes.

No fa pas quatre dies que breguem en les lluites socials. No menarem la nostra conducta pels viarans de la indignació candorosa i de l'histerisme malaltís.

La colla de malparlats que bramulen no són altra cosa que una conjuració d'aspirants al primer premi del mastinatge.

L'objectiu és ben clar: impedir la radicalització de la U. G. T., sabotejar la unitat sindical, frenar la Revolució Socialista, bandejar les organitzacions classistes, salvar, del naufragi, la democràcia burgesa i suprimir de soca i arrel les conquestes realitzades per la classe treballadora en la nova ordenació social.

Enfront les acusacions infamants, enfront del monopoli d'una representació sindical que detenten, enfront de la dictadura irresponsable d'un grupet, el nostre partit hi oposa una consigna justa: la sobirania inalienable i suprema de les Assemblees sindicals.

A la tirania dels guimpadors, el P. O. U. M li encara la democràcia obrera i la ciutadania de classe.

La nostra pretensió no és gens capciosa: exigim que ningú s'atreveixi a parlar en nom d'uns sindicats, el parer dels quals ni tan sols s'ha consultat.

Però per al psuquisme la funció dels sindicats no és altra que la de servir de caputlles contrarrevolucionàries al servei dels interessos petit burgesos.

Patrimoni dels treballadors és acabar d'una vegada i per sempre amb la dictadura d'uns galifardeus empedernits.

L'AGRAIMENT DEL VENTRE

PAS A LA SENYORA BURGUESIA

«La crisi la provocarem nosaltres amb plena consciència de responsabilitat».

(Joan Comorera, en el miting del Price).

Roset Sala i la grafologia

L'altre dia, per una d'aquelles casualitats, que un no sap a què determinar-ho, caigué a les meves mans un número del diari local "Front".

L'editorial del sudit diari era una diatriba galvanitzant contra L'ESPURNA. Vers aquest punt no tinc de dir el més mínim. Tothom té dret quan està enfangat d'espolsar-se de la forma que ho cregui més convenient per tal de semblar net, quan no d'esperit, al menys de ropatge. Però, el que em cridà més l'atenció fou que l'esmentada editorial anés signada i que les lletres que formaven l'anagrama del seu saber i valer era confeccionat amb majúscules.

El meu astorament fou enorme, fins que un company m'explicà quelcom del cas.

És una mania, millor dit, megalomania, d'en Roset Sala, nascuda des de fa molt temps. No pot escriure una ratlla que no l'hagi de signar. No vol que ningú s'abrogui la paternitat dels seus meravellosos engendres. Això em recorda, continuà dient el meu amic, un cas que li passà, sumament còmic. En el quart o quint diari on ell posava la seva signatura, com estrelleta d'or que dona llum d'idees als lectors pacients, redactà una nota de societat que deia: "Avui, a la nostra ciutat ha tingut lloc a la basílica dels Angels el matrimonial enllaç amb la distingida damisella, fidana de tal. — Roset Sala".

Per un d'aquests lapsus molt disculpables, es descuidà de nomenar el nuvi i com que, a continuació de la gasetilla hi cuetejava la seva signatura, tothom va creure que el casament de la distingida damisella era amb ell, i ni que dir té la pluja de felicitacions rebudes per part d'amics i coneguts desitjant-li una bona llum de mel.

Cadascú té la seva debilitat. Roset Sala, doncs, aquesta: la d'escriure sempre el seu nom i d'ésser possible amb majúscules. I és que En Roset Sala, no sap res de grafologia. Si conegués quelcom d'aquesta ciència sabria que la signatura amb caràcters més visibles que la resta de l'escrit revela pedanteria, megalomania i, fins i tot, supèrbia. Això no ho diem nosaltres, ens en guardarem ben bé prou, això ho diuen tots els tractats grafològics haguts i per haver. Per nosaltres com si volgués signar els editorials amb lletres lluminoses.

WLADI

Instruccions generals a seguir en cas d'atacs per gasos

No respirar gasos que surtin de les bombes i fugir del lloc on caiguin.

Els gasos asfixiants són més pesats que l'aire i per tant perilloses les habitacions baixes.

Tingueu elegida l'habitació de la casa més convenient per a refugi. Una habitació interior i sense finestres, és la més indicada. Tancar hermèticament les obertures amb tires engomades o esparadrap.

Protegir els vidres, per a evitar l'entrada del gas.

Si us trobeu en una atmosfera de gas, protegiu-vos de moment nas i boca amb un mocador mullat amb aigua.

Seguiu amb atenció i disciplina, les consignes i cuidados sanitaris a seguir que us seran donades.

Gasos perillosos i auxilis als gasejats en general

Gasos sufocants (cloro, fosgeno, etc.)— Actuen sobre l'aparell respiratori, produïen sufocació, tos, i poden causar la mort per asfíxia. En els atacs repòs absolut i perllongació amb posició estesa fins que arribin els auxilis sanitaris.

Gasos vesicants (iperita, levisita, etc.)

Olor a mostassa la iperita, i de gerani la levisita. Gasos insidiosos i persistents. Produïen cremades i úlceres a la pell molt perilloses; de molta gravetat quan es respira, per atacar els pulmons.

Cuidados a seguir en els atacs.— Rentat de tot el cos, abundós, minucios i perllongat amb aigua calenta i amb sabó. No tocar els atacats sense tenir protegides les mans amb guants de goma. Canviar la roba dels atacats, rentar-la amb aigua a pressió o aigua de calç.— No ingerir aliments que puguin estar contagiats.

«Aquests són els gasos més perillosos».

Gasos Lagrimògens.— Actuen sobre els ulls produïnt coïssor i llgrimeig intens que priven la visió durant un cert temps.

No tocar-se els ulls amb les mans ni fregar-se. Rentar els ulls amb aigua bòrica o amb una solució de bicarbonat al 2'5 per mil (una cullerada de sopa amb un litre d'aigua).

Gasos esternutatoris.— Produïen esternuts incoercibles, nàusees i secreció nasal. Rentats nasals i de boca amb solució de bicarbonat i també instil·lacions de *glicerina cocainitzada* a l'1 per 100 al nas.

Gasos tòxics.— (àcid cianhidric i òxid de carbó). Acció tòxica general sobre sistema nerviós i sobre la sang.

Ventil·lació enèrgica, fer respirar aire lliure i respiració artificial.

portar a altres terres els fruits del seu art que li serviràn de propaganda dels seus nobilíssims anhels de llibertat i de Justícia Social.

L'autor d'aquestes ratlles espera dels gironins amans de l'art i dels principis bàsics de la nostra gloriosa Revolució no deixin de veurer tan notable exposició.

La subscripció pro-Infància Obrera, a profit dels petits refugiats és un lleuger tribut de guerra que han d'atendre tots els ciutadans. A l'Emissora Gironina, poden fer-ho efectiu.

La Conselleria de Sanitat i Assistència Social fent-se ressó de les necessitats que el moment actual obliguen vetllar per la seguretat i auxili ràpid de la ciutat de Girona en el cas d'una salvatjada portada a cap per aquells homes que solament somnien en l'extermini i destrucció de les ciutats obertes que es troben lluny de la lluita que els nostres germans sostenen per a lliurar se per sempre de l'esclavatge de les terres ibèriques.

Per aquest fi, aquesta Conselleria ha estudiat i posat a la pràctica de comú acord amb els tècnics del ram, organitzar el servei d'auxili al veïnatge, en el cas d'una intentona feixista, hi ha acordat.

1.er Habilitar el local situat en els baixos de l'antiga «Casa Carles», avui propietat de l'Ajuntament, per dipòsit d'autos d'ambulància i material sanitari per l'auxili ràpid de la ciutat.

2.on Autoritzar a la Institució de la Creu Roja perquè disposi d'aquell local amb material propi, per col·laborar conjuntament en l'obra que es porta a terme. Girona, 22 de desembre de 1936.—El Conseller de Sanitat i Assistència Social.

Durant els dies 2 al 7 del proper mes de Gener es celebrarà la setmana de l'infant, organitzada per les Conselleries de Cultura i de Propaganda d'aquest Ajuntament.

Durant la setmana de l'infant es celebraran vetllades de teatre, cinema, esports i es repartiran joguines a tots els infants de les escoles locals.

Aquesta setmana de l'infant ha desvetllat gran interès entre els nostres escolars.

La Conselleria de Sanitat i Assistència Social d'aquest Municipi ha concedit un permís a Miquel Vilaró Torres per obrir una fàbrica de formatges i mantega a la Ronda de Ferran Puig, núm. 20, indústria que fins ara no hi havia a Girona.

La «Diada de l'Infant Refugit» que dedicarem als nens i nenes que tenim a les nostres comarques, serà la més bella jornada viscuda pels gironins, ja que comptarà la col·laboració de tothom. Ràdio Girona i Pro-Infància Obrera us ho agrairan.

Proves de Defensa

Aquesta tarda a les 4 ha tocat repetidament la campana grossa de l'ex-catedral i les sirenes de les fàbriques i tallers, de la nostra ciutat. El motius han estat que l'Ajuntament Revolucionari de Girona ha fet proves per un cas de possible atac aeri. Les proves encara que no del tot, han resultat falagueres.

TRIBUNAL POPULAR

Per demà dia 24 a les 10 del matí i en audiència pública, tindrà lloc al Saló d'Actes de l'Audiència de Girona, la celebració de la vista de la causa per tinença d'armes, contra Joan Puigdevall Fajeda, Baudili Cebri Planas, Francesc Serra Hospital, Lluís Sala Regàs, Pere Bou Bosch. Girona, 23 de desembre del 1936.

També el proper dilluns dia 28 dels corrents a les onze del matí tindrà lloc el judici oral de la causa que per rebel·lió mi-

litar se segueix contra alguns militars sublevats de Figueres.

La vista serà pública.

Girona, 23 de desembre del 1936.

L'ESPURNA amb el seu desig de fer tasca revolucionària i a l'ensems donar al públic la sensació de justícia que honora el nostre Tribunal Popular, portarà una bona informació de l'esmentat judici que promet ésser interessant.

Subscripció en pro de les milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

	Pesetes
Suma anterior	97.111'73
Mestres partits d'Olot i Figueres, 5.ª entrega	1.465'05
Mestres partits Santa Coloma Farners, 5.ª entrega	599'30
Joaquim Amigó	3'00
Mestres del Partit de Girona, 5.ª entrega	1.282'20
Llista de Ràdio Girona	6
Ajuntament de Vilademuls	22
R. O.	50
Comitè antifeixista, disolt, de Aiguaviva	35
Socis d'esquerra de Vilablareix	50
Ràdio Girona, entrega del dia 21 del corrent	65'60
Suma	100.689'60

Idem pro-Hospital de Sang

	Pesetes
Suma anterior	121.121'97
Ràdio Girona	239'50
Ajuntament de Vilademuls	22
Emili Pérez Palacio	5
R. O.	50
Comitè disolt antifeixista de Aiguaviva	35
Emili Oliveras	10
Sindicat Agricol de Palau Sacosta adherit a l'Unió de Rabassaires de Catalunya	82
Socis d'esquerra de Vilablareix	50
Ràdio Girona, entrega del dia 21 del corrent	137'75
Suma	121.753'22

Donatius per a Pro-Infància Obrera

	Pesetes
Suma anterior	7.942
Sindicat Petrolífer de Catalunya, Secció de Celrà	108
Sindicat del Cos d'auxiliars, subaltern de l'Estat que contribueixin amb un dia d'haver corresponent a Novembre	172
17.ª Llista de Ràdio Girona	289'70
Emilio Pérez Palacio	5
Sindicat Metalúrgic C. N. T. Secció Indústries Metal·liques	65
Socis d'esquerra de Vilablareix	30
18.ª Llista de Ràdio Girona	41'50
19.ª " " " "	393'45
20.ª " " " "	254'75
Suma	9.295'40

No manqueu a escoltar la veu dels companys del P. O. U. M.

**N I N
GORKIN
ARQUER
SOLANO**

Parlaran el proper diumenge a les 10 i mitja

Teatre Olímpia
Teatre Olympia de Barcelona

Antifeixistes, us recordeu de la subscripció oberta als tallers populars instal·lats a la Normal a profit del cap d'any del combatent?

NOTICIARI

El Centre d'Unió Republicana, prepara un gran festival en honor als nens i nenes refugiats a la nostra ciutat i als d'Assistència Social, que tindrà lloc el proper dia 1 de gener a les 4 de la tarda.

Segons se'ns diu aquesta festa consistirà amb una funció de putxinel·lis, concert per una orquestrina, recitació de poesies i amb l'obsequi d'un berenar i repartiment de joguines.

Son ja moltes les cases comercials i particulars de la nostra ciutat que han ofert llur concurs a tan simpàtica festa amb donatius amb metàl·lic i amb objectes.

El que es perd

El nen Josep Desoy, domiciliat al carrer de Ramon Turró, núm. 15 baixos, fa a mans de l'Alcaldia, un Billet del Banc d'Espanya, trobat a la via pública.

En Pere Guillermo Bosch, vigilant particular nocturn, de la Rambla de Verdader, una bicicleta, trobada abandonada a l'esmentada Rambla, durant el seu comès.

El Guàrdia Nacional Republicà, Josep González Ruiz, tres llavins d'auto subjectats amb una cadena, marca «Fiat» el que es lliurarà tot a qui acrediti que li pertany.

Els indesitjables

Han estat foragitades per la Guàrdia Urbana, unes gitanes que molestaven amb les seves camàndules, als peatons i industrials d'aquesta, o sia fent de pidolaires indirectament.

Un bon documental

Aconsellem als nostres amics llegidors no deixin de veure la interessant pel·lícula *Los Aguiluchos de la FAI* que es projectarà aquesta setmana en tots els nostres locals de cinema, ja que en ella hi és plasmada la vitalitat desplegada pels companys milicians de la FAI.

En ella hi surt mantes vegades la figura simbòlicament revolucionària del camarada Durruti, fa pocs dies tombat en la lluita contra els rebels del front de Madrid.

UNA EXPOSICIÓ INTERESSANT

El camarada Gil Franco, artista pintor i un dels components del grup revolucionari C.I.P.R. de Figueres, té oberta a la Biblioteca municipal una exposició d'Art Revolucionari.

Aquesta exposició forma un conjunt de 28 obres entre escultures, pintures, dibuixos i gravats; totes elles son revolucionàries de forma de fons, fortament prientades i fortament sentides. Algunes d'elles tan per l'assumpte com per la manera d'ésser pensada i executada, té certa grandiositat que demostra en l'autor innegables condicions de veritable professional. Aquesta es la nostra impressió de conjunt. No ens volem entretenir en detalls, que mantes vegades l'artista-expositor és el primer en reconèixer-ho.

La finalitat d'aquesta exposició a benefici de les víctimes del feixisme criminal i traïdor fa doblement interessant aquesta exposició.

Franco ha viscut alguns anys a França. El seu amor a la llibertat l'ha portat a la nostra estimada terra. Fem que la seva curta estada li sigui ben plaent.

Jove encara, coratjós, optimista, pensa

Comitè Econòmic d'Espectacles Públics

C. N. T. A. I. T.
SALA BAKUNIN
Avui Dimecres:
Els «ARTISTES ASSOCIATS» presenten a ELISABETH BERGNER, en
NO ME DEJES

la màxima creació de la primera figura dramàtica del cinema europeu.

«METRO GOLDWIYN MAYER» presenta a la parella JOAN CRAWFORD i BRIAN AHERNE amb la deliciosa producció,

YO VIVO MI VIDA

Completarà aquest programa, l'interessantíssim i actual film documental,

AGUILUCHOS DE LA F. A. I.
EN TIEBRAS DE ARAGÓN

Un cop de mà que ens val el poble de La Pardina

Quaranta tripulants d'un navili espanyol es neguen a reconèixer el govern facciós de Burgos

Un seixanta-cinc per cent dels obrers alemanys treballen en indústries de guerra

BARCELONA

Un altre poble conquerit pels lleials

Barcelona (2 tarda). — Aquest migdia ha estat facilitat el comunicat oficial del front d'Aragó, que diu així:

"Per les nostres milícies que operen en les regions del Nord d'Ossa s'ha ocupat avui, per mitjà d'un arriscat cop de mà el poble de La Pardina de Estarm, fent fugir les forces que el defensaven.

Vint mil pessetes per les milícies

Barcelona. — El President de Catalunya Lluís Companys ha passat bona part del matí treballant al seu despatx de la Residència. Al mig dia s'ha traslladat a la Generalitat on ha rebut la visita d'una Comissió de la fàbrica "Colorants i Explosius" de Barcelona, la qual li ha fet ofrena de 20.000 pessetes recaptades entre els treballadors per tal que siguin destinades a les milícies que lluiten al front.

Al rebre els informadors els hi ha notificat que aquesta tarda a les 6 hi haurà reunió de Consell de la Generalitat.

Avui parlarà per ràdio el diputat Andreu

El President de l'Audiència i diputat, Josep Andreu, parlarà, aquesta nit, a tres quarts de nou per les emissores de la Generalitat, i glossarà la figura del Primer President, Francesc Macià, amb motiu del III aniversari del seu traspàs.

Madrid

S'estavellen els intents del facciós contra Madrid

Aproximadament a dos quarts de tres de la tarda, quan dues esquadretes de set aparells de caça cada una, lleials, es dedicaven a la labor diària de vigilància i enemics de reconeixement, per a subministrar dades precises a l'Alt Comandament republicà, aparegueren a l'alçària ja de nostres avançades, diversos trimotors facciosos seguits per alguns "caces".

Era inevitable l'encontre, i així succeí. S'ha repetit una vegada més l'espectacle emocionant de la lluita enlaire. Mentre els trimotors rebels fugien en diferents direccions, deixant caure algunes bombes, molt poques, al llarg de les nostres línies de defensa, lluitaven sobre les riberes del Manzanares els aparells de caça d'un i altre bàndol.

Els nostres lleugeríssims avions rivalitzaren en arriscades evolucions amb els facciosos, per a destruir-se. En aquesta lluita arribaren a volar damunt el casc de la capital, i el públic ha seguit els moviments dels aparells, fins que els nostres aconseguiren allunyar els rebels que ascendiren a gran alçària. Amb tot i això foren tocats pels disparats de les metralladores antiaèries dels nostres pilots, tres d'ells, els quals, gràcies a l'alçària, planejant, caigueren un pels voltants de Getafe; un altre a Carabanchel Bajo; i un altre a Carabanchel Alto.

Impressió optimista

Madrid. — Durant tota la tarda d'avui, la situació ha continuat desenrotllant-se amb relativa tranquil·litat, però en un ambient favorable a les forces de la República.

Amb prou feines si s'han registrat més

operacions que les necessàries per a fortificar les nostres posicions, tasca que es porta a cap amb gran intensitat, bo i assegurant-se més fermament la defensa de Madrid.

Els avanços registrats aquest matí han produït molt bona impressió, i la desmoralització que causa a les files faccioses l'agressivitat dels forces republicanes serveix per a afirmar una vegada més que tot intent facciós contra Madrid s'estavellarà irremissiblement.

Més aparells rebels abatuts...

València, 23. — Comunicat de Marina i Aire:

Aquesta tarda a les dues i vint minuts, sortí un aparell "Potez" amb la missió fotogràfica de les posicions de l'enemic, al front de Madrid.

Cinc avions de caça rebels atacaren el "Potez", a la defensa del qual acudiren sis "caces" nostres.

En el combat que s'entaulà fou abatut i incendiat un "Heinkel" facciós.

El "Potez" fou tocat de diversos trets sense ferir, però, els tripulants ni avariar l'aparell.

Els nostres "caces" retornaren sense novetat.

Al Nord, la nostra aviació llança amb gran eficàcia més de cent bombes damunt les posicions dels facciosos, al front de Guipúscoa.

Al front d'Alava no es pogué operar perquè la boira impedia tota visibilitat.

Poca activitat al front de Madrid

Madrid. — Comunicat de guerra facilitat pel Gabinet d'informació del Ministeri de la Guerra:

FRONT DEL CENTRE. — Al sector d'Aranjuez, a Covisa, s'han millorat les nostres posicions i s'ha batut l'enemic en alguns punts.

Al sector Sud del Teix, a les nostres línies de San Martín de la Vega, foc de canó damunt les línies enemigues, hostilitzant petites concentracions faccioses.

Al sector de Madrid, escassa activitat. Foc d'artilleria i metralladora sense conseqüències a les nostres línies.

Damunt la ciutat caigueren alguns obusos facciosos que no ocasionaren víctimes.

L'aviació facciosa intentà volar damunt Madrid, però els nostres herois aviadors ho impediren amb llurs rapidíssims "caces", els quals atacaren l'enemic i abateren dos "Heinkel". Els nostres retornaren a llurs bases indemnes.

Als altres frontss sense novetat.

Continuen les ales negres els vols sobre ciutats obertes

Alacant. — Novament, l'aviació facciosa ha intentat, al migdia d'avui, bombardejar la població de Villena, a uns cinquanta quilòmetres de distància de la capital.

Ràpidament es donà avís al governador civil de la presència de dos avions rebels i seguidament l'esmentada autoritat ordenà la sortida de dos "caces".

Com que el dia estava núvol, s'assolí, amb molta dificultat, localitzar un dels aparells prop de Caudete.

Els avions republicans feren un no-drid foc de metralladora contra ell. La lluita durà alguns minuts i encara que es donà per segur que fou tocat l'aparell facciós per les bales de la nostra aviació, no ha pogut precisar-se encara si fou abatut.

Posteriorment han sortit cap a Ville-

na altres aparells, amb l'objecte d'extremar la vigilància.

Sesuposa que l'objectiu que perseguïen els aparells facciosos era bombardejar les línies del ferrocarril d'Alacant a Madrid.

A la tarda s'ha observat també la presència d'un avió facciós als voltants de Torreveja.

Immediatament després, han sortit dels Alcàzars diversos "caces".

ESTRANGER

Vaga de mariners espanyols a Londres

Londres. (4 tarda). — S'han declarat en vaga al port de Londres 40 tripulants d'un vaixell espanyol que s'hi troba allí ancorat.

L'actitud adoptada pels braus mariners és deguda a que els armadors del navili volien canviar el capità i l'oficialitat republicana i anar contra el govern espanyol legalment constituït.

Hi ha una treva en la situació internacional?

París (4 tarda). — Les darreres observacions polítiques i diplomàtiques realitzades per França demostren una treva en la situació internacional.

La situació solament és crítica—diuen— per Alemanya, ja que aquesta que té un total de setze milions d'obriers, n'hi ha un 65 per 100 que treballen en indústries de guerra, demostrant que els germànics es preparen bèl·licament per a la guerra.

Ultra això a Alemanya hi ha una economia forçada posada per part del doctor Xach, dictador econòmic alemany. Aquest ha obligat a adquirir divises als que més simpatitzen amb el pla d'Hitler. Les divises serveixen principalment per a adquirir matèries primes.

A més a més, el que no substitueixi el café del Brasil pel producte químic imposat pel doctor Xach, és considerat com a facciós.

No restarà molt de temps, doncs, sense que la situació econòmica d'Alemanya es faci insostenible i se'n ressenteixi. Per això Hitler veu en el conflicte espanyol la solució per arribar a la consecució dels seus plans.

Tots els lladres de joies seran expulsats

Nova-York (4 tarda). — Vist l'atemptat comès contra el senyor Mathis i la seva muller, s'ha dictat una ordre per la policia nordamericana que faculta per a expulsar dels cabarets els lladres de joies que siguin més coneguts.

Es suspndran les hostilitats a l'Orient

Nanquin (4 tarda). — P. V. Song, enviat anglès ha demanat que es suspenguin les hostilitats amb el Japó durant tres dies.

El mes que ve serà reconeguda oficialment Abissínia

Londres (4 tarda). — El dia 23 del gener vinent serà reconeguda a la Societat de Nacions la conquesta d'Abissínia per part d'Itàlia.

La bestialitat de Paulí Uzcudun

Ens assabentem per la Prensà italiana que Paulí Uzcudun es dedica al piratge als mars del nord de la Península. La seva actuació criminal comença a ésser molt coneguda entre els pobres pescadors del sector castigat pels pirates feixistes que, com Paulí Uzcudun, assalten les barques de pesca i assassinen llurs ocupants.

No és ara d'celas comentar la conducta d'aquest boxador que si ha assolit popularitat ho deu a la classe treballadora que havia acudit a aplaudir-lo sense conèixer la seva salvatgeria. No és molt llunyana la seva intervenció en l'assumpte "Straperlo" en complicitat amb la xusma lerrouxista i feixistoide. Per completar aquesta situació vergonyant solament li manca aquest paper de pirata contra les classes humils.

La subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels nens refugiats, és un deure que s'ha d'imposar la reraguarda gironina. La vostra ajuda és precisa en aquests moments.

ESPORTIVES

FUTBOL

Granollers	1
Girona	1

El passat diumenge, en el magnífic camp d'esports del Granollers S. C., tingué lloc el darrer partit de campionat de Catalunya.

Sota les ordres del col·legiat Casals, els equips es formaren de la següent faísó:

Granollers: Nogués, Oro, Saló, Vila, Rovira, Cifuentes, Eugeni, Garí, Sanz, Rubies i Guix.

Girona: Florença, Farró, Torredifot, Tries, Gomez, Madern, Lluc, Trujillo, Bramon, Rancel i Parera.

Tot el partit ha estat jugat a gran tren i en mig d'una enorme expectació, ja que decidia qui dels dos equips ocuparia el tercer lloc de la classificació general o bé faria la promoció. La sort, millor encara, el bon encert dels dos porters, ben secundats per les defenses, féu que solament es marqués un gol per banda, finalitzant l'encontre amb un resultat d'un a un.

El nombrós públic que seguí amb avidesa les incidències de la lluita, sortí satisfet del resultat de la mateixa, subratllant en grans aplaudiments les enormes jugades que en el decurs de l'encontre es portaren a cap.

Dels nostres jugadors el millor de tots fou Florença, el qual deturà enormes trets a la seva porteria. La defensa l'ajudà com sempre, amb braó, energia i encert. La ratlla mitja, bé Gomez no desentonant els seus companys. De la davantera el millor Trujillo que en l'actualitat està en forma.

Del Granollers, el millor Nogués, malgrat el gol que li marcàrem en una infantívola jugada. El seguiren Oro, Cifuentes i Guix.

Després d'aquest resultat, la classificació final del campionat de Catalunya, ha quedat de la següent manera:

Espanyol, 14; Barcelona, 12; Girona, 9; Granollers, 9; Sabadell, 8; Badalona, 7.

R.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206.

Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.

Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :

Redacció de L'ESPURNA, 206

P. O. U. M. i J. C. I., 288

Club Esportiu Proletari, 561

Caserna Lenin: 122

Reproduïm de la "Soli" la següent manxeta:

«Cuando un consejero de la Generalidad se acerca a los periodistas, tiene la obligación de ser discreto y no dar lugar a que sus declaraciones sean factor de discordia. Muy presente debiera tener lo que antecede el consejero Comorera, cuyas manifestaciones-proyectiles hechas ayer a los periodistas, no quedarán seguramente sin la réplica oportuna y, por todos conceptos necesaria».

Fa quatre dies que es constituï el nou Govern i ja la «Soli» ha de cridar l'atenció al sempitern difamador de la U.R.S.S.

Els falsos campions de la unitat d'acció es creuen una mena de senyors de «horca y cuchillo», amb dret de vida i mort sobre les organitzacions incurses en el delictu de fidelitat revolucionària.

«Els esclafarem», bramulava Comorera, al Price, aludint al nostre partit. Pobre pigmeu amb superbia de gegant! Qui ets tu, entrenat per mastí petitburgès, educat en l'art de l'arribisme, qui ets tu per deturar el curs avassallador de la Història?

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!

Salvemos el capital

Registrando las páginas de la Historia dentro de las luchas y guerras que se han desencadenado, todas o la mayoría de ellas han sido por sentimientos de ambición o por odios a los extranjeros que querían invadir un país vecino para engrandecer el suyo propio; pero hasta la fecha no se ha registrado un caso semejante al que en estos tiempos se está desarrollando en España: una guerra intestina, una guerra civil, una guerra de odios entre los mismos del país extendiéndola a la especial característica de la llamada lucha de clases o sea la lucha del obrero contra el capitalista. Estas dos potencias antagónicas luchan entre sí por opuestas tendencias; la primera lleva un fin justo y elevado: que el trabajo y su productor sean respetados en sus derechos de producción y salario; la segunda siempre con miras egoístas: aplastar al productor para salvar el capital del explotador.

Si nos paramos en examinar los dos elementos antagónicos, observaremos mayor fuerza moral y física en el productor. Este, por los salarios ínfimos que le han sido pagados, hasta su hora de reivindicación, se ha adaptado a los medios de que disponía insuficientes para su alimentación, abrigo, higiene, cultura, deporte, etc. y ha sufrido con resignación—más bien con estoicismo—las lluvias, el sol, el frío, el calor, la humedad, el hambre, mostrándose impasible a las eventualidades y circunstancias de la vida. Aquel, por el contrario, lleno de comodidades, apenas podía sentir las inclemencias del invierno, ni la sofocación del estío en verano, su bolsa repleta lo allanaba todo, procurándose toda clase de medios para contrarrestar ya al frío o al calor.

Más también podemos advertir y aun afirmar que en cierto modo tales comodidades son una desventaja para el capitalista que viendo el aspecto que toman los acontecimientos, tenga él mismo que lanzarse a la lucha para defender su capital; podrá dejar sentir su influencia como banquero, rentista, grande industrial, reconocido accionista, burgués, capitalista, pero para las circunstancias de la vida—que son el timón de los acontecimientos—no tendrá ningún valor moral ni efectivo el capital, porque en la guerra, en el campo de batalla cuando arrecia el temporal, el frío, la lluvia, la nieve, de nada le servirá dirigirse a los fenómenos de la atmósfera para decirles: no caigas, nieve, no caigas, agua, no azotes, viento y en pago te daré una bolsa de monedas de oro. El capitalista acostumbrado a todas sus comodidades caseras, de locomoción, de diversión (teatros y cines) sentirá más intensamente el frío en la Sierra, que los obreros que están vapuleados por las duras lluvias e intemperancias del tiempo. Y en su ciega ambición sin pararse a medir ni pesar las consecuencias se obstina insensatamente en su aferrada idea: salvemos el capital.

DELFINA CONDE-PELAYO.

Refugiada madrilenya al Thermes Orión.

DE DESVALLS

Ha caigut un company

La trista nova ens acaba d'arribar: un dels nostres companys ha donat tot el que tenia, la seva vida, als fronts de Madrid lluitant contra la negra ombra feixista. Joaquim Mas, el teu nom el recordarem tots els companys i el poble de Desvalls com un dels més abnegats lluitadors. Nosaltres, el P. O. U. M. perdem un dels més destacats militants sempre disposat al sacrifici per tal de fer anar les coses més endavant. Et recordo quan ple d'entusiasme el dia primer d'Octubre empeniem tots dos el camí de Barcelona per incorporar-nos a la segona columna Joaquim Maurin. Se'm presentà la teva figura plena de dignitat i de braor per la lluita, afanyós de veure aniquilat el feixisme. Et recordo al camp de batalla, sempre disposat a anar a primera fila i sento, en evocar el teu nom, la pèrdua més que d'un amic i d'un company, quasi un germà. Per això, en recorda el teu nom, sento bategar el meu cor i no puc evitar una llàgrima.

No defallirem pas en la lluita. Ara més que mai, per a venjar la teva mort i la de tots els companys caiguts en la tragèdia provocada pel capital-ensotanat.

Els teus companys, els vells militants del P. O. U. M. juren venjar la teva mort i la de tots els altres companys caiguts en la batalla lliurada. La nostra consigna és fins a la fi.

Per la secció del P. O. U. M. a Desvalls.

LLUÍS AIGUADÉ.

Les calúmnies de la Revolució

Reproduïm de *Combatiente Rojo*:

En todas las revoluciones ha jugado un papel importante la calumnia. Manejada con más o menos habilidad por quienes capitularon de sus anteriores posiciones, por quienes se plegaron a las exigencias de la burguesía, creyeron siempre que con calumniar podría evitarse el triunfo de la revolución que tanto les aterraba, puesto que este triunfo equivalía a su propia desaparición. Inútil subrayar que en algunas ocasiones los resultados no correspondieron a los propósitos de los calumniadores, si bien la Historia nos muestra también el caso opuesto, es decir, cuando el fruto venenoso de las injurias desenfrenadas sirvió para aplastar a los verdaderos revolucionarios.

La cuestión de que nos ocupamos, no es nada nueva. Durante el período de febrero a octubre de la Revolución rusa, Lenin y los bolcheviques eran tachados de agentes a sueldo del imperialismo alemán. El genial revolucionario tuvo que emigrar a Finlandia perseguido por los esbirros de la burguesía, mientras Trotski era encarcelado por estos mismos esbirros. En la revolución alemana Rosa Luxemburgo y Carlos Liebtnecht — ejemplos bolcheviques — cayeron asesinados por el plomo de los Noske y demás social-reformistas que todavía gozaban de algún prestigio ante la clase obrera. Sin ir más lejos, en 1931, los comunistas, mejor dicho, el Partido Comunista — al cual pertenecíamos muchos de los que hoy militamos en el P. O. U. M. — era acusado de concommitancias con los monárquicos, acusación que sirvió para que los demócratas en nombre de "la revolución incruenta" asesinaran a man-

salva a los obreros y bombardeasen sus centros, como ocurrió con la casa de Cornelio en Sevilla.

Como vemos, el hecho nada tiene de original. Por eso no puede sorprendernos que hoy mismo, cuando nuestra revolución se halla en una encrucijada se arrecie la ofensiva contra nuestro Partido, el P. O. U. M.; el partido que representa la revolución proletaria. Con todo, queremos hacer resaltar la falta de consistencia de las pretendidas acusaciones que contra nosotros se lanzan.

La más reciente es la de calificarnos del "mejor aliado del grupo de bandidos que componen el "Gobierno de Burgos". Que nosotros consideramos grupo de bandidos al Gobierno de Burgos es cosa que a nadie que piense con la cabeza se le ocurre dudar y en eso coincidimos con el autor de calificativo tal. Si bien discrepamos en cuanto a eso de que somos "el mejor aliado".

Podríamos aducir innumerables pruebas de cómo nuestros militantes y nuestros milicianos han combatido y están combatiendo en todos los frentes. Podríamos enumerar la interminable lista de héroes militantes del P. O. U. M. que han caído en las primeras líneas de combate; pero sólo queremos contestar brevemente al argumento de tipo político en que se fundamenta la última injuria.

Se nos dice que "un tal Arquér" — el camarada Arquér de nuestro Comité Ejecutivo — ha pedido en Barcelona que se disuelvan los Parlamentos de la República y de Cataluña. ¿Qué pintan estos dos organismos — preguntamos nosotros — y a quién representan? Por qué ese inte-

rés en resucitarlos cuando la misión del proletariado es enterrarlos para siempre? ¿es que hay quién pueda haber olvidado que a la sombra de este parlamento se ha preparado por los elementos reaccionarios todo el movimiento que tenemos enfrente? El Parlamento que fué incapaz de destituir a los Franco, a los Mola e incluso a los Doval, el Parlamento que permitió que los Gil Robles i los Calvo Sotelo pudieran alzar su voz antiproletaria, nada tiene que ver con el destino histórico del proletariado español. Allá los burgueses democráticos con sus pasteles parlamentarios. Nosotros, proletarios marxistas queremos y propugnamos por la Asamblea Nacional de obreros campesinos y combatientes, donde estén representadas de una manera directa todas las fuerzas antifascistas con arreglo a su proporción real. Nosotros, marxistas revolucionarios no tenemos por qué

ocultar que estamos en contra de la democracia burguesa y de su más fiel expresión, el parlamentarismo podrido.

El movimiento fascista que estamos combatiendo se produjo mientras el Parlamento seesteaba poco después de condolerse por la muerte de Calvo Sotelo. Fué la clase obrera con las armas en la mano la que impidió el triunfo del fascismo. Entonces la Cámara de los Diputados quedó completamente al margen de los acontecimientos. ¿Pretende ahora apoderarse del fruto de aquella gesta magnífica? Nosotros lucharemos con todas nuestras fuerzas porque la revolución no sea escamoteada. Nosotros lucharemos hasta el triunfo de la revolución proletaria, sin que nos haga mella todo el veneno de los demócratas de última hornada.

A. R.

La Llengua Internacional Esperanto és la veritable parla de la Revolució

L'ESPURNA
PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

En _____ de _____
que viu al carrer _____ núm. _____
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura, _____